

अधित्यका *f.* (ut videtur, ex perduto primitivo अधित्य - quod ipsum descendit ab अधि *s.* त्यं cui respondet lat. *s. tiu-s* τῆ propitiu-*s* (*) et gr. στο, per assimilationem ex στο, τῆ περιστος - *s.* क in *fem.*) regio in montis vertice (cf. उपत्यका). HIT. 101.18.

अधिप *m.* (r. पा *s.* अ) dominus, imperator, moderator. In *fine comp.* N. 5. 29. 24. 42.

अधिपति *m.* (KARM. ex अधि et पति dominus) dominus supremus, imperator, rex. N. 12. 33.

अधिपति *m.* (KARM. ex अधि et राज rex) id. UR. 68. 13.

अधिवास 1) (a r. वस् habitare *s.* अ) sedes, domicilium. DEV. 4.10. 2) (a r. वास् odoribus imbuere, «to perfume, to incense») odor suavis, unguentum suave. IN. 2. 17.

अधिवासित (a praec. *s.* इत nisi a r. वास् *s.* त) odoribus suavis imbutus. UR. 74. 20.

अधिष्ठान *n.* (r. स्था praef. अधि - gr. 109. - *s.* अन) 1) dominatio, moderatio, regimen. BH. 18.14. 2) urbs, imperium, regnum. N. 26. 28. BH. 3. 40.

अधीत *v.* इ praef. अधि.

अधीन (BAH. ex अधि et इन dominus) qui in potestate alicujus est, subjectus alicui; v. प्राधीन et स्वाधीन.

अधुना nunc.

अधोमुख (BAH. ex अधस् et मुख *n.*) deorsum os habens, demisso ore. N. 9. 15.

अध्यक्ष *m.* (ex अधि et अक्ष oculus) inspector, antistes, praefectus. N. 15. 6. BH. 9. 10.

अध्ययन *n.* (r. इ praef. अधि *s.* अन) lectio, perfunctio, effectio. BH. 11. 48.

अध्यवसाय *m.* (r. सो praef. अधि + अव *s.* य) opera, contentio, studium, nisus. HIT. 36. 3.

अध्यापक *m.* (qui facit ut aliquis legat, a r. इ, praef. अधि unde in forma caus. anom. अध्यापय - gr. 521. - *s.* अक) praeceptor, magister. AM.

अध्याय *m.* (r. इ cum Vridhi *s.* अ) lectio, sectio, caput Vedorum et aliorum librorum, qui philosophicas res tractant.

(*) V. Gramm. comp. p. 400.

अध्युषित *v.* वस् praef. अधि.

अध्वग *m.* (ex अध्वन् via et ग iens) viator. HIT. 85. 8. अध्वन् *m.* (ut videtur a r. अत् ire anomale mutato त् in ध् *s.* वन्) via. N. 19. 12.

अध्वनीन *m.* (a praec. *s.* ईन) viator. Fem. अध्वनीना. AM.

अध्वन्य *m.* (ab अध्वन् *s.* य) viator. AM.

अध्वर *m.* sacrificium. BR. 2. 17.

1. अन् 2. P. 4. A. (अनिमि - gr. 354. - अन्ये) spirare, unde e. c. अनिल ventus, प्राण spiritus etc. (goth. *uz-ana* exspiro, germ. vet. *unst* procella - Th. *unsti* - *un-s-ti* inserto euphonico *s*, v. gr. comp. 95.); gr. *ἀνεμος*, lat. *animus*).

2. अन् Praef. v. अ.

अन stirps demonstrativa defect. v. gr. 270. (lith. *ana-s* vel *an'-s* ille fem. *ana*, slav. *on*, *ona*, *ono* v. gr. comp. 372; gr. *ἀν*, *ἀν*, *ἐν*, *ἐν*-*τα*, *ἐν*-*τεν*, *ἐν*-*ς*; lat. *an*, *in*; goth. *ana* (nostrum *an*) *in*, fortasse etiam *ana-ks* subito, slav. *na* *in*, supra. V. gr. comp. 372. 373.).

अनघ (BAH. ex अन् et अघ *m.*) liber a peccatis. H. 2. 25.

अनङ्ग (BAH. ex अन् priv. et अङ्ग q. v.) 1) corpore destitutus nomen dei amoris. 2) auxilio, potestate destitutus. HIT. 72. 9.

अनडुह *m.* (v. gr. 215.) taurus, bos.

अनन्त (BAH. ex अन् priv. et अन्त) 1) Adj. finem non habens, immensus, infinitus. 2) *m.* nomen regis serpentum, qui in tartaro habitant. BH. 10. 29.

अनन्तर (BAH. ex अन् et अन्तर *n.* intervallum) intervallum non habens, proxime sequens, proximus. SA. 4. 16. — तदनन्तर ei proximus. N. 22. 16.

अनन्तरम् (AVY. ex elementis praec. v. gr. 675.) proxime post, statim. A. 1. 4.

अनन्यमानस (KARM. ex अन् priv. et अन्यमानस aliam cogitationem habens, BAH. ex अन्य alius et मानस *n.* mens) non aliam cogitationem habens. IN. 5. 4.

अनपकारिन् (KARM. ex अन् et अपकारिन् a r. क् *s.* इन्) non offendens. BR. 1. 27.